

گزارش ربع وار به کانگرس ایالات متحده

این سند ترجمه شده صرف خلاصه یی است از راپور مکمل ربع وار که میتوان آنرا در وبسایت سیگار، SIGAR.MIL یافت.
ترجمه دری از سوی دفتر خدمات لسان ها، وزارت خارجه ایالات متحده

قانون مجوز دفاع ملی سال مالی ۲۰۰۸ (PUB. L. NO. 110-181) اداره سرمفتش ویژه برای بازسازی افغانستان (سیگار) را ایجاد کرد.

ماموریت نظارتی سیگار، طوری که در قانون تعریف شده است، به طور مستقلانه و عینی:

- اجرا و نظارت بازرسی و تحقیقات در مورد آن پروگرام ها و عملیات تمویل شده است که با تخصیصات یا دیگر وجوه فراهم شده برای بازسازی افغانستان فراهم شده باشد.
- رهبری، هماهنگی و ارایه سفارشات در مورد پالیسی های که برای توسعه اقتصاد، کارایی، و موثریت مدیریت پروگرام ها و عملیات ها طراحی شده باشند، و جلوگیری و کشف ضیاع، فریبکاری، و سوء استفاده از این گونه پروگرام ها و عملیات ها.
- طبقه آگاه نگهداشتن کامل و فعلی وزیر خارجه و وزیر دفاع در مورد مشکلات و نواقص در رابطه به اداره این پروگرام ها و عملیات ها و ضرورت برای پیشرفت و اقدام اصلاحی.

بازسازی افغانستان شامل هر گونه قرارداد عمده، کمک بلاعوض، موافقت نامه، یا دیگر میکانیزم تمویلی میشود که توسط هر یک از وزارت ها یا ادارات دولت ایالات متحده امریکا منعقد شده باشد که در آن از وجوه تخصیص یافته یا موجود شده برای بازسازی افغانستان استفاده شده باشد.

به تاسی از قانون مجوز دفاع ملی سال مالی ۲۰۰۸ (Pub.L.No.110-181) این گزارش ربع وار طبق معیارات کیفی تفتیش و ارزیابی که از سوی شورای سرمفتشین برای شفافیت و موثریت مقرر گشته، تهیه شده است.

منبع: (Pub.L. No. 110-181) "قانون مجوز دفاع ملی سال مالی ۲۰۰۸"، ۲۰۰۸/۱۱/۲۸، (Pub. L. No. 115-91)،
"قانون مجوز دفاع ملی سال مالی ۲۰۱۸"، ۲۰۱۸/۱۲/۱۲، ۲۰۱۷/۱۲/۱۲.

تصویر پستی:

یک پسر جوان در ماه مارچ ۲۰۲۴ با یک تفنگ بادی نشانه گرفته است. نوشته های روی دیوار، اعلان یک شرکت خدمات فاضلاب را نشان می دهد. (عکس از خبرگزاری فرانسه/عکاس وکیل کوهسار)

اداره سر مفتش ویژه برای بازسازی افغانستان

به این وسیله شصت و سومین گزارش ربع وار سیگار راجع به چگونگی کمک ها برای افغانستان را برای کانگرس، وزرای خارجه، دفاع و مردم ایالات متحده پیشکش می کنم.

از زمان سقوط دولت افغانستان در سال ۲۰۲۱، اداره سیگار با یک تعداد از افغان های مقیم ایالات متحده و خارج از کشور در مورد وضعیت فعلی و کارهای قبلی خود در افغانستان قبل از به قدرت رسیدن طالبان مصاحبه کرده است. این مصاحبه ها به منظور استفاده در ارزیابی های سیگار برای کانگرس راجع به دلایل فروپاشی دولت افغانستان و نیرو های امنیتی آن، و همچنین کمک های جاری ایالات متحده به مردم افغانستان و نیز به منظور فعالیت های تحقیقاتی و تفتیش سیگار صورت گرفت. در مجموع، این مصاحبه ها به عنوان صدای مهم میتواند معلومات نادر نسبت به شرایط افغانستان را در شرایطی برای سیاست گذاران امریکایی ارایه کند که حکومت ایالات متحده هیچ حضوری در افغانستان ندارد.

این گزارش شامل یک مقاله راجع به مصاحبه های اخیر ما با ۶۱ تن از افغان های می باشد که در چهار شهر بزرگ امریکا - هیوستون، تگزاس؛ ساکرامنتو، کالیفرنیا؛ اوماها، نبراسکا؛ و واشنگتن، دی سی، ساکن می باشند. با وجود اینکه این گزارش نظرات و دیدگاه های شخصی افراد را منعکس می کند، اما از صحبت های آنان چندین مسئله واضح شد. اکثر افغان های مستقر در ایالات متحده از فروپاشی نظام جمهوری اسلامی افغانستان ناراحت هستند. بعضی ها احساس می کنند که رهبری دولت قبلی و متحدین امریکایی آن با ترک و تنها گذاشتن افغانستان در حق آنها خیانت کرده اند. آنها از امریکایی ها خواستند تا افغان های را که در کنار آنها در طول ۲۰ سال جنگیده اند، فراموش نکنند.

در جریان این گزارش ربع وار، جامعه جهانی در برابر اظهارات رهبر طالبان، هبت الله آخندزاده، در یک سخنرانی صوتی نشر شده از طریق تلویزیون تحت کنترل طالبان که این گروه قصد دارد همانند دهه ۱۹۹۰ زنان را به اتهام زنا با سنگسار اعدام کند، با وحشت زدگی واکنش نشان داد. آخندزاده گفت: "شما میتوانید اعدام با سنگسار را نقض حقوق زنان بنامید چون با اصول دیموکراتیک شما در تضاد است." و اما افزود: "من نماینده خدا و شما نماینده شیطان هستید."

در گزارشی که در ماه جاری از سوی اداره اطلاعات جغرافیایی بریتانیا یا آلسیس منتشر شد، آمده است که دهاقین زمین دار حامی اصلی طالبان در مناطق جنوب و جنوب غربی افغانستان از ممنوعیت کشت تریاک حمایت می کنند، زیرا این ممنوعیت قیمت ذخایر بزرگ تریاک آنها را افزایش داده است. در این گزارش آمده است که خرید و فروش تریاک به گونه علنی در بازار های افغانستان ادامه دارد و با وجود ممنوعیت وضع شده توسط طالبان هنوز هم صادر می شود. گزارش ربع وار بعدی اداره سیگار شامل موارد برجسته متمرکز بر تاثیر ممنوعیت تریاک خواهد بود.

سیگار در گزارش ربع وار ماه جولای ۲۰۲۳ خود گزارش داد که یک تفتیش دفتر سر مفتش وزارت دفاع امریکا نشان داد که شیوه مدیریت مالی این وزارت بر صندوق وجهی نیروهای امنیتی افغانستان به شدت ناقص بود و در مورد مقدار تخصیصات و تادیات از این صندوق معلومات نادرست ارایه شده است. دفتر سر مفتش وزارت دفاع امریکا توصیه کرد که این وزارت با اداره سیگار در نشر مجدد مقدار درست تخصیص و تادیات این صندوق همکاری کند. سیگار اکنون سه درخواست معلومات ربع وار را به وزارت دفاع امریکا تسلیم نموده است تا در مورد نشر مجدد مقدار وجوه این صندوق به سیگار معلومات دهد. با

تاسف باید گفت که ما شاهد هیچ مدرکی مبنی بر موجودیت چنین پلان نشر مقدار اصلی وجوه صندوق نبوده و هیچ گزارشی مبنی بر پیشرفتی را در این زمینه به دست نیاورده ایم. سیگار شواهد زیادی را به دست آورده است که نشان می دهد گزارش های مالی صندوق وجهی نیرو های امنیتی افغانستان هیچ مطابقتی با معلومات ندارد که از سوی ادارات نظامی در سطح قرار داد ها گزارش شده است. ما امیدواریم که در آینده نزدیک بتوانیم سطح واقعی مقدار تخصیص و تادیات وجوه صندوق نیرو های امنیتی افغانستان را مطابق به مکلفیت های قانونی خویش مجدداً نشر کنیم.

در این ربع، سیگار ۹ محصول کاری را به شمول این گزارش ربع وار نشر کرده است. سیگار یک بررسی عملکرد یک پروژه ۱۰۵,۷ میلیون دالری اداره ایالات متحده برای انکشاف بین المللی موسوم به برنامه رقابت پذیری فعالیت های تجاری صادرات محور افغانستان یا ACEBA را که تا زمان تسلط طالبان در سال ۲۰۲۱ ادامه داشت، نشر کرد. سیگار همچنین هفت بازرسی مالی پروژه های تحت تمویل ایالات متحده در افغانستان را تکمیل نمود که مبلغ ۳۲۹,۹۱۲ هزار دالر هزینه های مورد سوال ناشی از کاستی های کنترول داخلی و مسایل مربوط به عدم رعایت مواد قرارداد ها توسط قراردادی های دولت امریکا را شناسایی کرد.

کار و فعالیت اداره سیگار تا به امروز باعث صرفه جویی تقریباً ۳,۹۷ میلیارد دالر پول مالیه دهنده گان امریکایی شده است. من و همکارانم مشتاقانه منتظر همکاری با کانگرس و سایر ادارات ذیربط دیگر برای ادامه محافظت از پول های مالیه دهنندگان امریکا در افغانستان هستیم.

با احترام،

جان اف. ساپکو

نگاه اجمالی به انکشافات اخیر

بخش ۳ این گزارش ربع وار رویدادهای مهم این دوره گزارش دهی را خلاصه می کند.

رهبر طالبان از سنگسار و شلاق زدن زنان دفاع کرد

• در ماه مارچ، هبت الله آخندزاده، رهبر طالبان از تفسیر طالبان از قوانین شریعت، از جمله شلاق زدن و سنگسار زنان به دلیل ارتکاب زنا دفاع کرد. او خطاب به منتقدان بین المللی که از عملکرد حقوق بشر طالبان انتقاد می کنند، گفت که او با حقوق زنان مخالفت کرده و احکام شریعی را در افغانستان عملی خواهد کرد.

با حکم تطبیق حجاب، حقوق زنان محدودتر شده است

• در ماه جنوری ۲۰۲۴، طالبان تطبیق فرمان ماه اپریل سال ۲۰۲۲ خویش مبنی بر اعمال حجاب را آغاز کردند و خواستار پوشش کامل زنان شدند. این فرمان شامل بازرسی های بیشتر از مکان های عمومی، دفاتر، نهاد های آموزشی و نقاط کنترولی میشود. زنان و دختران مورد آزار و اذیت لفظی، تلاشی، بازجویی، دستگیری و بازداشت قرار می گیرند.

• در یک نظر سنجی سازمان ملل متحد در ماه فبروری، ۵۸ درصد از زنان افغان اظهار داشتند که اجرای حکم حجاب "بسیار سختگیرانه" و ۲۹ درصد دیگر گفتند که "تا حدی سختگیرانه" بوده است. همین نظرسنجی نشان داد که ۵۷ درصد از زنان هنگام بیرون رفتن از خانه احساس امنیت نمی کنند. ۷۰ درصد از این پاسخ دهندگان گفتند که نگرانی اصلی امنیتی آنها آزار و اذیت از سوی مقامات طالبان است.

اختلافات داخلی طالبان راجع به تطبیق ممنوعیت مواد مخدر

• در حالی که اختلافات داخلی طالبان در جریان گزارش دهی این ربع در مورد اعمال ممنوعیت مواد مخدر افزایش یافته است، افغانستان همچنان دومین بزرگترین تامین کننده مواد مخدر در جهان است.

گزارش گزارشگر ویژه ملل متحد: آیا طالبان تغییر خواهند کرد؟

• در ماه فبروری، ریچارد بنیت، گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد برای بررسی وضعیت حقوق بشر در افغانستان، گزارش داد که "بی احترامی طالبان به حقوق اساسی زنان و دختران در جهان بی نظیر است."

• آقای بنیت گفت که با در نظر داشت پیشینه طالبان "علایم اندکی وجود دارد که رهبری طالبان مایل به پذیرش حقوق بشر باشد." در نتیجه، او پیشنهاد کرد که تازمانی که طالبان عملاً نشان ندهند که به حقوق بشر احترام دارند، "هیچ گونه عادی سازی روابط یا مشروعیت بخشیدن به طالبان باید وجود نداشته باشد."

منشی عمومی ملل متحد نشستی را با نمایندگان ویژه کشور ها در دوحه، پایتخت قطر برگزار کرد

• انتونیو گوتیرش، منشی عمومی سازمان ملل متحد، نشستی را با اشتراک نمایندگان ویژه کشورهای مختلف عضو سازمان ملل متحد، از جمله

ایالات متحده در شهر دوحه قطر به تاریخ ۱۸ تا ۱۹ فبروری ۲۰۲۴ برای افغانستان تشکیل داد. طالبان از شرکت در آن خود داری کردند. توماس وست، نماینده ویژه و معاون دستیار وزیر خارجه ایالات متحده برای افغانستان و رینا امیری، فرستاده ویژه ایالات متحده امریکا برای زنان، دختران و حقوق بشر افغانستان به نمایندگی از امریکا در این نشست حضور داشتند.

• شرکت کنندگان در مورد تعیین یک نماینده ویژه سازمان ملل متحد در امورافغانستان بحث کردند، اما هیچ کسی انتخاب نشد.

بحران مهاجران افغان در پاکستان

• به اساس گزارش سازمان ملل متحد، از زمان اجرای "طرح بازگرداندن اتباع خارجی غیرقانونی از پاکستان" از تاریخ اول نوامبر ۲۰۲۳ که هدف آن بازگرداندن بیش از یک میلیون خارجی بدون مدرک معتبر در این کشور می باشد، پاکستان به تعداد ۳۷۳۰۰ افغان را به افغانستان بازگردانده است.

کمبود بودجه برای کمک های بشردوستانه همچنان موجود است

• سازمان ملل متحد ۳،۰۶ میلیارد دالر را برای تمویل طرح کمک های بشری در سال ۲۰۲۴ درخواست کرده است تا بتواند از میان ۲۳،۷ میلیون افغان نیازمند، نیازمندی عاجل ۱۷،۳ میلیون آن را مرفوع کند. تا ماه اپریل ۲۰۲۴، از مجموع بودجه درخواست شده ملل متحد، تنها ۲۳۷،۱ میلیون (۷،۷ درصد) آن تامین شده بود.

افغانستان به حیث ناشادترین کشور جهان شناخته شد

• بر اساس گزارش جهانی شادی که در هشتم مارچ ۲۰۲۴ نشر شد، از زمان که طالبان در سال ۲۰۲۱ قدرت را به دست گرفتند، افغانستان به عنوان ناشادترین کشور جهان در تمام عرصه ها شناخته شد. از میان ۱۴۳ کشور جهان، افغانستان در پایین ترین ردیف قرار گرفته که پاسخ دهنده گان در حد اوسط رضایت شان از زندگی را از شماره ۱۰ فقط ۱،۷ ابراز نموده اند.

افزایش حملات شاخه خراسان گروه داعش در منطقه

• شاخه خراسان گروه داعش مسئولیت چندین حمله مرگبار در داخل و خارج از افغانستان از جمله حمله به محل یک کنسرت در مسکو به تاریخ ۲۲ مارچ را که در آن بیش از ۱۳۰ کشته شد، بر عهده گرفت. حمله دیگر شاخه خراسان گروه داعش در شهر قندهار بیش از ۴۰ کشته به جای گذاشت که مرگبارترین حمله این گروه بر اعضای طالبان از نوامبر ۲۰۲۱ به این سو بوده است. طالبان گفته اند که هیچ گروه دهشت افکن در افغانستان فعالیت ندارد.

صدای افغان های مقیم خارج از افغانستان

صدای افغان های مقیم خارج از افغانستان

در این گزارش نشر نشود، زیرا خطری برای خانواده های آنها در افغانستان وجود دارد. این مقاله بیانگر دیدگاه ها و نظرات مصاحبه شوندگان است. سیگار صحت اظهارات آنها را تایید نکرده است.

چندین موضوع از مصاحبه ها پدیدار شد. اکثر افغان های که در ایالات متحده مستقر شده اند، هنوز در حالت تاسف به خاطر سقوط نظام جمهوری اسلامی افغانستان به سر می برند. آنها احساس میکنند برای شان خیانت شده است، احساس میکنند که رهبری افغانستان و متحدین امریکایی آن، آنها را ترک و به حال خود رها کردند.

یک افسر سابق اردوی افغانستان در شهر هیوستون به سیگار گفت: "سخت است که در مورد افغانستان صحبت کنیم. فقط شهر کابل نبود که سقوط کرد، بلکه یک ملت از هم پاشید. غم یک نفر نیست، فروپاشی یک جامعه و یک نظام است. از دست دادن سیستمی که ما ۲۰ سال برای آن جنگیدیم. گفتن کلمات «آزادی» و «دموکراسی» آسان است، اما دستیابی به آن دشوار است و ما همه آنها را از دست دادیم."^۲

اکثر افغان های که با آنها مصاحبه شده است، معتقدند که اوضاع در افغانستان زیر حاکمیت طالبان به تدریج بدتر شده است. این افسر سابق اردوی افغانستان مشکلاتی را که مشاهده کرد به این ترتیب فهرست نمود: فقر، فلاکت، فقدان حاکمیت قانون، ظهور مجدد گروه های دهشت افکن، حتی فساد بیشتر از دوره جمهوری، سرقت منابع طبیعی، و شستشوی مغزی محصلین. وی با بیان اینکه هر چه زمان بیشتری از دست بدهیم بدتر می شود، افزود: "۱۰ سال بعد با وضعیتی مواجه خواهید شد که به شکل بی سابقه ای خطرناک خواهد بود."^۳

افغان های مقیم ایالات متحده به شدت از تهدید طالبان در برابر خانواده ها، اقارب و دوستان شان در افغانستان می

از زمان سقوط دولت افغانستان در سال ۲۰۲۱، سیگار با افغان های مقیم امریکا و سایر کشور های خارجی در مورد وضعیت کنونی افغانستان، وظیفه آنها در افغانستان قبل از تسلط طالبان، نحوه خروج آنها از افغانستان و زندگی آنها در تبعید مصاحبه کرده است. این مصاحبه ها جز از گزارش های می باشد که کانگرس امریکا، سر مفتش ویژه امریکا برای بازسازی افغانستان را برای تهیه آن توزیف کرده است تا دلایل فروپاشی دولت و نیرو های امنیتی افغانستان بررسی شود و نیز برای استفاده در تفتیش ها و تحقیقات قانونی اداره سیگار در مورد کمک های جاری به افغانستان آغاز گردیده است.

مصاحبه های که اداره سیگار با اعضای افغان های مقیم خارج از کشور انجام داد در تشخیص و شناسایی عوامل سقوط دولت و اردوی افغانستان و همچنین در تشخیص برنامه های امدادی جاری ایالات متحده، سازمان ملل متحد و دیگر امداد گران بین المللی بسیار مفید بوده است. این مصاحبه ها همچنین در تهیه گزارش های ربع وار و درس های آموخته شده سیگار از سوی واحد تحقیقات این اداره مفید واقع گردید. در مجموع، این مصاحبه ها معلومات بسیار جامع در مورد افغانستان ارایه می کند و میتواند یک صدای مهم و دیدگاه اساسی را از شرایط کنونی در افغانستان به سیاست گذاران امریکایی در حالی ارایه کند که حکومت امریکا در افغانستان حضور ندارد.

در این مقاله، نکات برجسته ۶۱ مصاحبه ای را که اداره سیگار اخیراً در شهر بزرگ امریکا انجام داده است - شهر هیوستن ایالت تگزاس، شهر ساکرامنتوی ایالت کالیفرنیا، شهر اماهای ایالت نبراسکا، و شهر واشنگتن دی سی - که به مراکز عمده اسکان مجدد افغانها تبدیل شده اند، تاکید صورت گرفته است: بسیاری از مصاحبه شوندگان گفتند اداره سیگار اولین نهاد دولت امریکا است که از زمان ورود آنها به امریکا با آنها تماس میگیرد.^۱ همه آنها از سیگار خواستند تا اسامی آنها یا سایر معلومات شخصی شان

میدان هوایی برود. او همراه با پیلوتان دیگر با طیاره خود به اوزبیکستان رفت و فکر می کرد ممکن است تا چند روز دیگر باز گردد. اما برعکس، او در ایالات متحده مستقر شد و بعد از آن همسر و پسرش را ندیده است.^۸

فرا تر از میدان نبرد، حتی مقامات بلندپایه دولت پیشین نیز از فروپاشی نظام جمهوریت غافلگیر شدند. یک مقام پیشین دولتی به سیگار گفت که همکارانش تا زمانی فکر میکردند که سقوط ممکن نیست که یک نفر حین جلسه وزارت داخل شد و هشدار داد که همه باید فوراً فرار کنند. این مقام سابق در اگست ۲۰۲۱ همراه پسر خردسال اش تخلیه شد، اما نتوانست دو فرزند دیگر خود را که هنوز در افغانستان مانده اند با خود بیاورد.^۹ مصاحبه شونده دیگری که از نزدیک با دفتر رئیس جمهور سابق اشرف غنی کار می کرد، گفت وقتی دوستان و اقارب اش برایش گفتند که رئیس جمهور از کشور فرار کرد، حیرت زده شد. پس از اینکه دوستانش به او هشدار دادند که طالبان در حال نزدیک شدن به دفتر او هستند، مصاحبه شونده به میدان هوایی رفت و با استفاده از پاسپورت سیاسی خود، سوار یکی از اولین طیاره ها به مقصد خارج از کابل شد.^{۱۰}

احساس خیانت و تنها ماندن

برخی افغان های که سیگار با آنها مصاحبه کرد، گفتند که با خروج ایالات متحده از افغانستان و به تعقیب آن فروپاشی نظام جمهوریت، آنها احساس کردند که رهبری دولت شان و متحدین امریکایی شان به آنها خیانت کردند و تنها رهاشان کردند. یکی از افغان ها که در قوای هوایی خدمت می کرد گفت که او در کنار امریکایی ها جنگید و انتظار داشت که وقتی او به ایالات متحده می رسد، به او رسیدگی خواهند کرد. او گفت: "مشاورین ما به ما کمک نکردند و با ما تماس نگرفتند و ما را ندیدند."^{۱۱}

یک پیلوت سابق قوای هوایی افغانستان که توسط ایالات متحده آموزش دیده و در کنار نیرو های امریکایی جنگیده است گفت که در پی تسلط طالبان به او دستور داده شد که یک طیاره را به اوزبیکستان پرواز دهد. وی غافل از اینکه

ترسند. بسیاری ابراز تاسف کردند که دستگیری و بازداشت های خودسرانه زیر حاکمیت طالبان، بیداد می کند، زنان از ابتدایی ترین حقوق شان محروم اند و نشر معلومات به شدت سانسور می شود. طالبان اعضای سابق نیرو های دفاعی و امنیتی افغانستان و مقامات دولتی را هدف قرار می دهند. برخی از افغان ها اظهار داشتند که چگونه طالبان عزیزان شان را در اقدامات انتقام جویانه به قتل رسانده اند.^۴ این داستان ها و تجارب، یک تصویر تاریک از زندگی افغان های تحت حاکمیت طالبان و کسانی را که فرار کرده اند ترسیم می کند.

تقریباً همه مصاحبه شوندگان همچنین چالش های جدیدی را که در ایالات متحده با آن روبرو هستند، توضیح دادند. بسیاری از این مهاجران تازه وارد از مشکلاتی مانند افسردگی، شوک فرهنگی، عدم حمایت و فقر رنج می برند و برای آنهایی که از عزیزان شان در افغانستان جدا شده اند، سخت تر میگذرد.^۵

شاهد فروپاشی نظام جمهوری اسلامی

افغان های که پس از تسلط طالبان از کشور فرار کردند، نسبت به توافق ۲۰۲۰ امریکا در دوحه که زمینه خروج نیرو های امریکایی را مساعد ساخت و منجر به شکست نظام جمهوری گردید، ابراز شوک و بی باوری کردند. یک مقام سابق اردوی افغانستان گفت روزی که طالبان وارد کابل شدند: "همه ما فقط گریه کردیم."^۶ یک مقام پیشین قوای هوایی افغانستان به سیگار گفت: "بعد از این توافقنامه، همه چیز تغییر کرد. او افزود "ما قبل از سال ۲۰۲۰ با امریکایی ها کار می کردیم، [اما بعد از آن] نمی توانستیم درخواست کمک کنیم، چون خلاف توافقنامه بود. بمب های مان تمام شده بود... نمی دانیم پشت آن در ها چه اتفاقی افتاد، اما همه چیز تغییر کرد."^۷

یک پیلوت سابق قوای هوایی افغانستان گفت در ۱۵ حوت ۲۰۲۱ او به تازگی از شفاخانه ای که پسرش در آن تولد شد، بیرون آمده بود که یک تماس تلفونی دریافت کرد که در آن گفته شد که طالبان وارد کابل شده اند و او باید فوراً به

زندگی زیر حاکمیت طالبان

کسانی که نتوانستند در اگست ۲۰۲۱ فرار کنند، تجارب تلخی را زیر سلطه حکومت طالبان سپری کردند. یکی از وکیل های مدافع و فعالان حقوق بشر گفت که او از خانه امنی که در آن در کنار معترضان ضد طالبان پنهان شده بود، دستگیر شد. او گفت که در مدت بازداشت ۱۸ روزه خود، پنج بار مورد بازجویی قرار گرفت، مجبور به اعترافات دروغین شد، و بیش از هر چیز بیم این داشت که مورد تجاوز جنسی قرار گیرد.^{۱۵}

یکی دیگر از فعالان حقوق بشر گفت که طالبان برادرش را در یک عمل انتقام جویانه به خاطر کار او با دولت قبلی که در بازداشت تجاوزگران به کودکان، فروشندگان مواد مخدر و قاتلان دخیل بود، به قتل رساندند. زمانی که طالبان در اگست ۲۰۲۱ قدرت را به دست گرفتند، این فعال حقوق بشر گفت که خانه به خانه به دنبال او رفتند و در جستجوی او، یکی دیگر از برادران او و همسرش را پیدا کردند و کشتند. او می دانست که تنها چند ساعت محدود داشت تا فرار کند. پسرش گفت که مادرش را در زیر برقع که آن را از کسی به قرض گرفته بود، پنهان کرد و در یک پرواز تخلیه به او پیوست و همسر و سه فرزند خردسالش را رها کرد. پسرش در حالی که می گوید چگونه همسر و فرزندانش مجبور شده اند بارها و بارها برای فرار از گیر طالبان کوچ کنند، گریه می کرد. مادرش به سیگار گفت که طالبان قول داده اند که "خون او را از روی زمین محو خواهند کرد." مانند دیگر افغان ها، پسرش گفت که تا زمانی که وضعیت مهاجرتی او تایید نشود، نمی تواند همسر و فرزندانش را به ایالات متحده بیاورد - روندی که ممکن است سال ها طول بکشد.^{۱۶}

یک معلم سابق گفت که طالبان به خانه پسر کاکا اش رفتند تا یک عراده موثر نظامی را پیدا کنند که او به عنوان بخشی از کار خود با نظامیان آمریکایی استفاده می کرد. هنگامی که در خانه اش آمدند، طالبان تهدید کردند که دختر ۱۴ ساله اش را مجبور به ازدواج با یکی از اعضای طالبان خواهند کرد. این پسر کاکا از آن زمان به ایالات متحده نقل

هیچ هماهنگی قبلی با کنترل ترافیک هوایی اوزبیکستان صورت نگرفته بود، گفت که وقتی یک طیاره اوزبیکستانی او را دید و تعقیب کرد، شوکه شد و در نهایت با طیاره او برخورد کرد و باعث سقوط هر دو طیاره شد. او گفت که هر دو پیلوت خود را از طیاره اجکت (بیرون پرتاب) کردند. پیلوت افغان که در صحرای اوزبیکستان گم شده بود، گفت که چندین کیلومتر راه را دوید در حالی که خونریزی داشت و کمک می خواست. "مجبور شدم از چند نفر در شفاخانه کمک بخواهم که به خانواده ام تماس تلفونی بگیرم و برای شان اطمینان بدهم که زنده هستم. من نه پول داشتم، نه مدرک، همه چیز در طیاره بود که سقوط کرد."^{۱۷}

یکی از اعضای سابق نیروهای امنیتی افغان به تفصیل توضیح داد که شکست افغانستان تنها به دلیل خروج نیروهای ائتلاف بین المللی نه، بلکه ناکامی دولت افغانستان نیز عامل مهم بود که نتوانست موقف دفاعی خود را مطابق پلان های موجوده عیار نماید. او گفت که نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان مدت ها بود که یک طرح استوار بر سه کمر بند امنیتی را ایجاد کرده بودند: کمر بند یا زون اولی (سبز) دارای بالاترین اولویت امنیتی بود. زون دوم (عملیاتی) جایی بود که اکثر عملیات های نیروهای دفاعی امنیتی افغانستان علیه طالبان در آن انجام شد. زون سوم برای "کشف و خنثی سازی فعالیت های دشمن بود تا آنها نتوانند در جایی پایگاه بسازند."^{۱۸} او افزود که این رویکرد استوار بر سه کمر بند تا زمانی که نیروهای ائتلاف تصمیم به خروج از افغانستان گرفتند، موثر بود. او گفت زمانی که نیروهای ائتلاف روند خروج خود را آغاز کردند، دولت افغانستان نتوانست سطح احضارات قوا را مجدداً ارزیابی نموده و عساکر لازم را به زون یا کمر بند اول مستقر سازد. اول، "ما به یک اجماع و وحدت ملی نیاز داشتیم." دوم، "ما باید توانایی های خویش را ارزیابی می کردیم که از کجا می توانیم دفاع کنیم و از کجا نمی توانیم." چون دولت افغانستان نتوانست این اقدامات را اتخاذ کند، این کشور بی دفاع ماند. او افزود که "اگر مسوولین این موضوع را نمی فهمیدند، غیرقابل بخشش است، اما اگر می دانستند و اقدام نکردند، این یک خیانت ملی است."^{۱۹}

چند دقیقه از مرگ "فاصله داشت تا اینکه یکی از اعضای طالبان مداخله کرد و گفت با ما همکاری کن."^{۲۳}

هر افغان که با دولت قبلی ارتباط داشت، نسبت به خانواده های شان که در افغانستان باقی مانده اند، ابراز ترس کردند. یک پیلوت افغان گفت که همکاران سابق قوای هوایی او همه نگران هستند که مبادا طالبان فرزندان کوچک شان را که هنوز در کشور اند، پیدا کنند. "اگر بفهمند که من پسر دو ساله دارم و او را بشناسند، رهایش نخواهند کرد. طالبان امروز فرزندان همان طالبانی اند که ما آنها را کشتیم. هشتاد و هفت هزار طالب کشته شده است. آنها به ما عفو نخواهند داد."^{۲۴} او افزود که طالبان همچنان به هدف قرار دادن پیلوتان سابق قوای هوایی افغانستان، از جمله یک بریدمن سابق که گفته می شود طالبان اخیراً جسد او را "دو نیم کرده اند" هدف قرار می دهند.^{۲۵}

یکی دیگر از اعضای سابق قوای هوایی افغانستان که در شهر اوماها با سیگار مصاحبه کرد، گفت که اکثر اعضای خانواده او، از جمله پدر و برادرش، در اردوی سابق افغانستان خدمت می کردند، و آنها مجبور شدند بلا فاصله پس از تسلط طالبان خود را از افغانستان خارج کنند. او گفت که طالبان به دنبال آنها به خانه شان و به خانه کاکا شان آمده بودند. او گفت که در جریان تلاشی اختلاف نظر ایجاد شد و طالبان در نهایت کاکا او را به ضرب گلوله کشتند و پسر کاکا اش را دستگیر کردند. او گفت پسر کاکا اش در نهایت از زندان آزاد شد. از آن زمان، خانواده او در افغانستان مخفی شده و قادر به کار نیستند. چند نفر دیگر از مصاحبه شوندهگان روایت های مشابهی از تلاشی، تهدید و ضرب و شتم اعضای خانواده شان را توسط طالبان ارایه کردند.^{۲۶}

تسلیمات و تجهیزات ضبط شده

افغان های که در کنار نیرو های آمریکایی جنگیدند میگویند که طالبان اکنون سلاح و تجهیزاتی را در دست دارند که قوای ائتلاف به نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان به شمول طیاره، بمب، عینک های شب بین و غیره فراهم کرده بودند. یک پیلوت سابق قوای هوایی افغانستان که از نزدیک با

مکان کرده است، اما دختر ۱۴ ساله و بقیه اعضای خانواده او هنوز در افغانستان اند و در معرض تهدید و ارباب طالبان قرار دارند.^{۱۷}

نقض مداوم حقوق بشر توسط طالبان

افغانها از تمامی اقشار، اظهار داشتند که از طالبان به دلیل نقض مداوم حقوق بشر می ترسند. برخی حتی تصاویر، فیلم ها و حکایت هایی را از جنایات طالبان علیه عزیزانشان نشان دادند. بسیاری از مصاحبه شوندگان اعضای خانواده های دارند که از زمان تسلط طالبان در سال ۲۰۲۱ هنوز در بازداشت اند یا حتی کشته شده اند.^{۱۸} برخی دیگر خودشان بازداشت شده بودند یا از ترس دستگیری مخفی شده بودند.^{۱۹}

یکی از اعضای سابق نیروهای امنیت ملی افغانستان گفت: "طالبان یک فرهنگ و هویت خارجی اند که بر افغانستان تحمیل شده است. من نمی گویم که این یک گروه قومی خاص است، بلکه هویت آنها خارجی است و از کشور های همسایه وارد شده است."^{۲۰} مصاحبه شوندگان متعدد دیگر نیز به این باور بودند که طالبان عقاید افراطی را از کشورهای دیگر منطقه وارد کرده اند که بیانگر باور ها و آرزوی اکثریت مردم افغانستان نیست.^{۲۱} سر مفتش ویژه امریکا برای بازسازی افغانستان یا سیگار همچنان در مورد شیوه حاکمیت طالبان و سرکوب حقوق بشر از جانب آنها به گزارشدهی اش ادامه خواهد داد.

کشتار های انتقام جویانه گسترده طالبان

با وجود تعهد طالبان مبنی بر عفو عمومی، تقریباً همه افغان های را که سیگار با آنها مصاحبه کرد گفتند که از قتل های تلافی جویانه مقامات سابق و حامیان دولت افغانستان خبر دارند. یک مقام پیشین دولت افغانستان به سیگار گفت: "قتل های انتقام جویانه به طور گسترده ادامه دارد."^{۲۲} سیگار با یک تن از افغان های مصاحبه کرد که گفت قبل از فرار از افغانستان توسط طالبان شکنجه شده بود. او گفت که "فقط

نیروهای امریکایی همکاری میکرد میگوید به استثنای طیاره ای که به اوزبیکستان منتقل شد "طالبان همه چیزهایی را که ما داشتیم، اکنون در دست دارند."^{۲۷}

یکی دیگر از پیلوتان سابق قوای هوایی افغانستان گفت که در هفته منتهی به ۱۵ اگست ۲۰۲۱ به وی دستور داده شده بود که به محل وظیفه برود و تا آخر روز سقوط در آنجا بماند. او به سیگار گفت که در روز ۱۵ اگست حوالی ساعت ۱۱:۳۰ صبح، رئیس جمهور غنی به اوزبیکستان پرواز کرد و قوای هوایی افغانستان نیز در طول همان روز به دنبال آنها رفت. قبل از تخلیه، او به سیگار گفت که مشاورین امریکایی به قوای هوایی افغانستان دستور داده بودند که تمام تجهیزات را به خارج از افغانستان منتقل کنند. او گفت زمانی که او و دیگر پیلوتان وارد اوزبیکستان شدند، اردوی اوزبیکستان به آنها اجازه فرود نداد. پس از دور زدن میدان هوایی، پیلوتان افغان به دلیل کمبود سوخت مجبور به فرود شدند. او یادآور شد که نیروهای اوزبیکستانی به سمت طیاره ای که پیش از طیاره وی فرود آمده بود، تیراندازی کردند، اما گفت که اوزبیکستانی ها به سوی طیاره وی تیراندازی نکردند.^{۲۸}

او گفت که حین نشست و خروج از طیاره، نیروهای اوزبیکستانی، تمامی پرسنل نظامی افغان را دستگیر، تلاشی و بازجویی کردند و افزود که ۴۵ طیاره قوای هوایی افغانستان و ۵۵۰ افسر نظامی افغان از بخش های مختلف در ۱۵ اگست ۲۰۲۱ به اوزبیکستان نشست کردند. او گفت که اوزبیک ها تلاش کردند تا طیاره ها و هلیکوپتر های قوای هوایی افغانستان را از خط میدان (رنوی) بیرون کنند، اما نتوانستند، زیرا آنها به سیستم این طیاره ها بلد نبودند. اوزبیک ها در این مدت به بسیاری از طیاره ها و هلیکوپتر ها آسیب رساندند و در نهایت از نیروی هوایی افغانستان کمک خواستند تا طیاره ها را به میدان های دیگر این کشور پرواز دهند. وی گفت که این طیاره ها شامل نوع PC-۱۲، سسناس، A۲۹، بلک هاک و Mi-۱۷ بود. او به سیگار گفت که نمی داند بعد از آن به این طیاره ها چه اتفاقی افتاده است.^{۲۹}

یکی از اعضای سابق اردوی ملی افغانستان گفت که از زمان تخلیه او و خانواده اش، طالبان پیوسته اعضای خانواده اش را که در افغانستان مانده اند مورد آزار و اذیت قرار داده و چندین بار برادرش را بازداشت و لت و کوب کرده اند. او گفت که طالبان در جستجوی تجهیزات نظامی هستند که او در زمان ماموریت اش در اردو از آن استفاده میکرد و طالبان فکر میکنند که خانواده او هنوز این تجهیزات را در اختیار دارند.^{۳۰}

سانسور رسانه ها

دو روزنامه نگار که با سیگار مصاحبه کرد، توضیح دادند که چگونه طالبان در بخش رسانه ها در افغانستان نفوذ کرده اند، اطلاعات را به طور گسترده سانسور می کنند، و از مطبوعات که در گذشته مستقل بودند، برای گسترش تبلیغات خود استفاده می کنند. یکی از خبر نگاران گفت: "روزنامه نگاری مانند گذشته، دیگر وجود ندارد"، زیرا "خبرنگاران در افغانستان نمی توانند بگویند که واقعاً چه اتفاقی می افتد." همان روزنامه نگار گفت که مدیران مسؤول رسانه ها مکلف اند هر هفته در مورد محتوای اخبار خود به طالبان گزارش دهند. روزنامه نگاران و نویسندگان منتقد توسط طالبان "هدف" قرار میگیرند و در نتیجه "مردم در افغانستان احساس ناامیدی می کنند."

در حالی که هر دو روزنامه نگار تلاش داشتند راجع به این موضوع صحبت کنند، اما گفتند که با توجه به سطح سانسور در کشور، مشکل است میزان دقیق نقض حقوق بشر را توضیح داد.^{۳۱} یک خبرنگار دیگر گفت که ویدیو های تبلیغاتی طالبان در یوتیوب که "موفقیت های" این گروه را نشان می دهد، جای رسانه های مستقل سابق را گرفته است و هر کس که در مورد شرایط واقعی افغانستان صحبت کند، مجازات می شود.^{۳۲}

اختلاف نظر افغان ها بر چگونگی کمک های بشردوستانه و تعامل با ایالات متحده

آنچه افغان های که سیگار با آنها مصاحبه کرده است، در مورد اینکه آیا ایالات متحده باید به کمک های بشردوستانه به افغانستان ادامه دهد یا خیر، اختلاف نظر داشتند. در حالی که آنها موافق بودند که در افغانستان گرسنگی و نیاز شدید وجود دارد، برخی احساس میکردند که کمک های ایالات متحده، هر چند ناخواسته، حکومت طالبان را تقویت می کند.

یکی از اعضای سابق یک شورای ولایتی گفت که طالبان فهرست افراد وابسته به خود را به ادارات امداد رسانی که در افغانستان کار می کنند، سپرده اند. به ویژه، سربازان معلول و خانواده های سربازانی که در جنگ برای جمهوریت کشته شده اند، دیگر کمکی دریافت نمی کنند. در عوض، او گفت: "بمب گذاران انتحاری طالبان و خانواده های شان این کمک ها را دریافت میکنند." ^{۳۳} یک مقام سابق دولت افغانستان گفت: "پول هایی را که ایالات متحده می دهد مستقیماً به طالبان نمی رسد، اما طالبان نهاد های مربوط به خود را ایجاد کرده اند که این پول ها را گرفته و بین خود تقسیم می کنند." ^{۳۴} سیگار از مدت ها قبل گزارش و هشدار داده بود که طالبان از کمک ها سود می برند و در تحویل آن مداخله می کنند. ^{۳۵}

با این حال، یک افغان آمریکایی که کاندیدای دکتورا است و اخیراً به افغانستان سفر کرده بود، نظر دیگری داشت. او استدلال کرد که ایالات متحده باید با طالبان که به گفته او "فعالیت های مثبت شان بیشتر از توقع بوده است" تعامل کند. او گفت: "قبلاً ما به خواسته های واقعی مردم افغانستان کاملاً بی اعتنا بودیم." ^{۳۶}

به نظر یک کارشناس توسعه اقتصادی افغانستان، نبود یا کاهش شدید کمک های انکشافی دلیل اصلی چالش های مردم افغانستان از جمله اقتصاد رو به سقوط و افزایش میزان بیکاری است که امروز افغان ها با آن روبرو هستند. او تعامل با طالبان را تنها راه تغییر سیاست های آنها خواند و گفت: "عدم تعامل کنونی ایالات متحده به نفع سیاست خارجی

این کشور نیست، چون امریکا افغانستان را به رقبای خود واگذار کرده است." او گفت که ایالات متحده باید تصمیم بگیرد که "آیا می خواهد افغانستان بیشتر شبیه ایران باشد یا بیشتر شبیه کشور های خلیج." ^{۳۷}

ماهیت تعامل کنونی ایالات متحده باعث ناامیدی و خشم مردم شده است. ^{۳۸} یک زن از دولت ایالات متحده با تاکید خواست که در روابط خویش با طالبان تجدید نظر کند. او گفت "لطفاً طالبان را به رسمیت نشناسید. طالبان باید به عنوان یک گروه دهشت افکن شناخته شوند. آنها مردم بی گناه را می کشند... طالبان همه چیز های را که ایالات متحده اعمار کرد، نابود کردند. میلیارد ها دالر به هدر رفت. لطفاً کمک مالی به آنها را متوقف کنید." ^{۳۹} از اینکه این خانم هیچ چیزی کرده نمیتواند، به ناامیدی او می افزاید. او تلاش میکند تا خانواده اش را در داخل افغانستان از یکجا به جای دیگر بخاطر مصونیت آنها منتقل سازد. ^{۴۰}

سفر های طاقت فرسا به ایالات متحده

سیگار با سرمفتش ویژه امریکا برای بازسازی افغانستان با افغان های صحبت کرد که مسیر های خیلی دشوار را برای رسیدن به مصئونیت طی کرده اند. کسانی که در اوایل تخلیه فرار کردند، نمی دانستند طیاره های شان به کجا می رود یا اینکه آیا بار دیگر با خانواده هایشان خواهند پیوست یا خیر. یک تعداد دیگر افغان ها توضیح دادند که ماه ها را در محلات غیر رسمی در کشور های سوم در پایگاه های کوچک نظامی سپری کردند یا برای رسیدن به مقصد مجبور شدند از چند کشور عبور کنند. اکثر آنها گفتند که در جریان این سفر ها هیچ حمایتی یا کمکی دریافت نکردند.

برای متحدین افغان، دو راه قانونی برای ورود به ایالات متحده وجود دارد: ویژه ویژه مهاجرت و ارجاع از طریق برنامه های اولویتی. ^{۴۱} این مسیرهای قانونی مهاجرتی البته برای همه نیست. برخی از افغان های در معرض خطر که واجد شرایط این ویژه نیستند مجبور به رفتن از مسیر های جایگزین و گاه خطرناک میشوند تا خود را به امریکا برسانند و تقاضای پناهندگی کنند. همانطور که در شکل ۱ نشان

داده شده است، افغان ها عموماً از طریق مسیرهای ذیل از اگست ۲۰۲۱ وارد ایالات متحده شده اند.^{۴۲}

ویژه ویژه مهاجرت با SIV: برنامه SIV توسط کانگرس امریکا در سال ۲۰۰۹ برای آن‌عده از افغان های تصویب شد که به نمایندگی ایالات متحده در افغانستان کار می کردند و در نتیجه با تهدیدات حاضر و جدی مواجه گردیدند. هر سال تعداد محدودی دوسیه های SIV پذیرفته می شود.

برنامه موسوم به اولویت ۱ یا P1: افغان های واجد شرایط شامل کسانی هستند که شرایط ویژه SIV را برآورده نمی‌توانند، اما توسط نهادهای مشخص مانند سفارتخانه یک کشور خارجی، سازمان غیردولتی معین یا کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان ارجاع شده اند.

برنامه موسوم به اولویت ۲ یا P2: افغان های واجد شرایط شامل کسانی هستند که حد اقل دوره خدمت یا کار برای ویژه SIV را تکمیل نکرده اند، اما به عنوان کارمند یک قراردادی، کارمند محلی و مترجم برای حکومت ایالات متحده کار می‌کردند. واجدین شرایط شامل افغان های نیز می شوند که برای یک برنامه یا پروژه تحت تمویل مالی ایالات متحده کار می کردند یا توسط یک نهاد رسانه ای مستقر در ایالات متحده یا سازمان غیردولتی استخدام شده اند.

منبع: دفتر سر متفش وزارت خارجه امریکا، گزارش معلوماتی در مورد ویژه ویژه مهاجرت برای افغان ها، AUD-MERO-۲۲-۳۸، ۲۰۲۲/۹؛ USCIS، مشورت ها میان اداره مهاجرت و تابعیت امریکا و USRAP و اولویت های طی مراحل کاری در سطح جهان. دسترسی به این منبع در ۲۰۲۴/۳/۲۹؛ دسترسی به معلومات مربوط به دوسیه های پناهندگی تحت مدیریت اداره خدمات مهاجرت و تابعیت امریکا یا USCIS، ۲۰۲۴/۳/۲۹؛ دسترسی به معلومات مربوط به برنامه اولویت USRAP تحت مدیریت وزارت خارجه امریکا ۲۰۲۱/۲/۸.

عملیات پناه دادن به متحدین

در جولای ۲۰۲۱ قبل از خروج نیرو های امریکایی از افغانستان، رئیس جمهور جوزف بایدن، عملیات موسوم به پناه دادن به متحدین را برای حمایت از انجام پرواز های انتقال اتباع افغان واجد شرایط ویژه SIV راه اندازی کرد. در ۲۳ اگست ۲۰۲۱، پس از تسلط طالبان، وزیر امنیت داخلی امریکا الهاندریو مایورکس با استفاده از اختیارات خود به

اداره گمرکات و محافظت از سرحدات امریکا هدایت داد تا به آن‌عده از افغان های که تحت برنامه عملیات پناه به متحدین تخلیه می شوند به گونه دوسیه وار اجازه اقامت موقت بشردوستانه یا پارول را اعطا نمایند، صرف نظر از اینکه این افراد واجد شرایط برای ویژه ویژه مهاجرت یا SIVs یا برنامه ارجاع اولویتی می باشند یا خیر.^{۴۳}

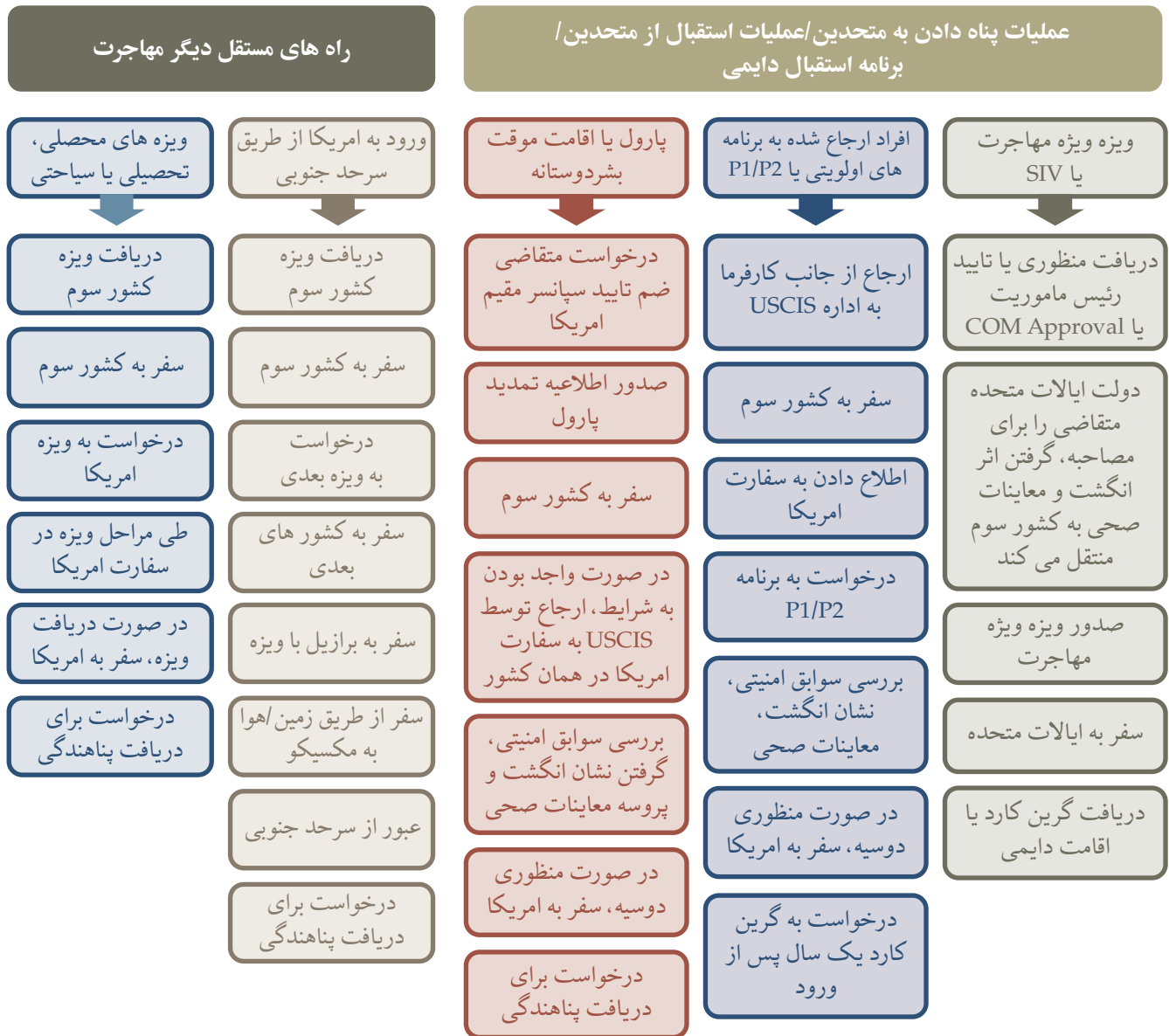
استفاده اختیاری از پارول یا اقامت موقت بشردوستانه

بر اساس قانون مهاجرت و تابعیت، وزارت امنیت داخلی حق دارد هر تبعه خارجی را به دلایل فوری بشردوستانه به ایالات متحده اجازه اقامت موقت بدهد. این اجازه مشروط یگانه مجوز رسمی برای ورود به کشور به صورت موقت است. این یک مسیر برای شهروندی یا اقامت دائمی قانونی نیست.^{۴۴} هزاران شهروند افغانستان که پس از ماه اگست ۲۰۲۱ به امریکا رسیدند، از طریق همین پارول یا اجازه موقت بشردوستانه آمدند. افغان های دارنده پارول اجازه دارند تا برای دو سال در امریکا اقامت داشته باشند. برای اینکه اخراج نشوند، باید قبل از پایان دوره اقامت مشروط خویش، راه های رسمی و قانونی مهاجرت به شمول درخواست برای پناهندگی را جستجو کنند.^{۴۵}

عملیات استقبال از متحدین/استقبال دائمی

تا ماه می ۲۰۲۳، وزارت امنیت داخلی امریکا وظیفه داشت تا تلاش ها با سایر ادارات دولت فدرال را برای اسکان مجدد افغان ها در ایالات متحده تحت عملیات موسوم به استقبال از متحدین یا Allies Welcome هماهنگ کند. پس از آن، وزارت خارجه وظیفه هماهنگی برای این تلاش ها را تحت عنوان استقبال پایدار به دوش داشته است. این تلاش ها شامل پروسه ویژه SIV و برنامه پذیرش مهاجرت به ایالات متحده یا USRAP می باشد. برنامه USRAP مسولیت ارجاع دوسیه های افرادی را به عهده دارد که از افغانستان تخلیه نشده اند و آسیب پذیر هستند و در افغانستان باقی مانده اند.^{۴۶}

از افغانستان تا ایالات متحده: مسیر های اسکان مجدد

درخواست به گرین کارت یک سال پس از قبولی پناهندگی

درخواست برای دریافت تابعیت امریکا پنج سال پس از دریافت گرین کارت

منبع: اداره USCIS، "گرین کارت برای افغان های که توسط یا به نمایندگی دولت ایالات متحده وظیفه انجام داده اند"، <https://www.uscis.gov/green-card-for-an-afghan-employed-behalf-us-government>، به تاریخ ۲۰۲۴/۴/۲۱ بازدید شده است. انجمن ملی مهاجرت، "برگه معلومات: مروری بر برنامه های ویزه ویژه مهاجرت"، ۲۲/۶/۲۰۲۱، دسترسی در ۲۰۲۴/۴/۲۱، اداره USCIS، "اطلاعات برای اتباع افغان در مورد درخواست از USCIS در مورد پارول یا اقامت موقت" (اطلاعات برای اتباع افغان)، "اطلاعات برای اتباع افغان"، <https://www.uscis.gov/humanitarian/humanitarian-parole/information-for-afghan-nationals-on-requests-to-uscis-for-parole>، بازدید ۲۰۲۴/۴/۲۱، USCIS، <https://www.uscis.gov/humanitarian/information-for-afghan-nationals>، دسترسی به ۲۰۲۴/۴/۲۱، SIGAR، مصاحبه با یک وکیل مهاجرت، ۲۰۲۴/۴/۱۶ و ۲۰۲۴/۳/۱۳. تجزیه و تحلیل سیگار از مصاحبه با یک وکیل مهاجرت، ۲۰۲۴/۴/۱۸.

پارول یا اجازه اقامت موقت بشردوستانه: پذیرش اقامت موقت در ایالات متحده به اساس هر دوسیه به دلایل بشردوستانه. برای افغان ها، پارول یا اجازه اقامت موقت به مدت دو سال داده می شود. پارول به تنهایی منتج به مسیر مستقیم برای کسب اقامت دائمی قانونی نمی شود.

برنامه پذیرش مهاجرین یا USRAP: این برنامه یک تلاش بین الوزارتی دولتی است که ادارات مانند وزارت خارجه، وزارت امنیت داخلی (ریاست گمرکات و محافظت از سرحدات امریکا؛ اداره خدمات شهروندی و مهاجرت ایالات متحده)، وزارت صحت و خدمات بشری، و سایر سازمان های ملل متحد و سازمان های غیر دولتی در آن دخیل می باشد.

منبع: اداره USCIS، اطلاعات برای اتباع افغان در مورد درخواست از USCIS برای اجازه اقامت موقت یا پارول، دسترسی به ۲۰۲۴/۳/۲۹. DHS، عملیات استقبال از متحدين، دسترسی به ۲۰۲۴/۳/۲۹. USCIS، دریافت پناهندگی در ایالات متحده، دسترسی به ۲۰۲۴/۳/۲۹؛ CRS، گزینه های مهاجرت دائمی برای افغان های دارای اجازه اقامت موقت یا پارول، ۲۰۲۲/۶/۲۱، ص. ۲.

اسکان مجدد متقاضی ویزه SIV

ویزه ویژه مهاجرت می تواند به افغان های اعطا شود که توسط یا به نمایندگی دولت ایالات متحده وظیفه انجام داده، خدمات صادقانه ارائه کرده و با تهدید مداوم به دلیل کار با دولت ایالات متحده روبرو هستند. متقاضیان SIV با یک پروسه طولانی درخواست مواجه بوده و تعداد ویزه های اعطا شده در هر سال محدود و معین می باشد.^{۴۷} در نهایت، برخی از آنها توانستند به پاکستان سفر کنند و در آنجا ویزه آنها به ایالات متحده طی مراحل شود. با این حال، از ۱ نوامبر ۲۰۲۳، پاکستان سیاست مهاجرتی خود را تغییر داد و برخی از متقاضیان SIV را به افغانستان اخراج کرد.^{۴۸}

برنامه اولویتی مهاجرت یا USRAP و پارول یا اجازه اقامت موقت بشردوستانه

افغان های که واجد شرایط SIV نیستند نیز می توانند توسط ادارات استخدام کننده واجد شرایط از طریق برنامه های اولویت ۱ و اولویت ۲ تحت پروگرام USRAP برای اسکان مجدد به امریکا معرفی شوند. بر خلاف SIV، مراجعین P1

و P۲ یک سال پس از ورود به ایالات متحده برای اقامت دائمی قانونی درخواست می کنند. افغان های که معیارهای ارجاع SIV و برنامه P1/P2 را ندارند، تحت برنامه اجازه اقامت موقت بشردوستانه یا پارول وارد امریکا شده اند. برای دریافت پارول بشردوستانه، یک شخص باید توسط یک سپانسر مستقر در ایالات متحده معرفی شود. یک از وکلای امور مهاجرت را که سیگار مصاحبه کرد گفت: "هرکسی که در این مسیر قرار دارد، باید پس از رسیدن به ایالات متحده کاری را انجام دهد." با توجه به اینکه پارول بشردوستانه نمیتواند به تنهایی منتج به دریافت شهروندی شود، به افغان های که با اقامت مشروط بشردوستانه وارد ایالات متحده می شوند، دو سال فرصت داده می شود تا از طریق درخواست پناهندگی یا پیوند خانوادگی، وضعیت قانونی مهاجرت خود را تنظیم کنند. به گفته همین وکیل، بیشترین نیاز اینها به کمک حقوقی می باشد.^{۴۹}

یکی از فعالان اجتماعی افغانها در اوماها به سیگار گفت که تعداد زیادی از افغان ها در امریکا به رویت پارول دو ساله زندگی می کنند و قرار است معیاد پارول آنها در اگست ۲۰۲۵ پایان یابد. بنابراین، افغان های دارنده پارول در حالیکه در انتظار روشن شدن تمدید احتمالی پارول خویش می باشند، نگران اند که مبادا از امریکا اخراج شوند.^{۵۰}

افغان های تازه اسکان داده شده با تجارب مختلفی در روند مهاجرت مواجه شده اند. یک مقام سابق اردوی افغانستان سفر طولانی خود برای طی مراحل دوسیه خود و خانواده اش را حکایت کرد. او گفت که پس از دو سال انتظار، خانواده او از کابل به دوی، کویت و سپس به دوحه سفر کردند و در آنجا ۳۵ روز را سپری کردند تا مجوز سفر به ایالات متحده را دریافت کنند. با وجود انتظار طولانی، او از تیم وزارت خارجه برای هماهنگی تلاش های جابجایی افغانها یا CARE و اداره بین المللی مهاجرت سازمان ملل متحد ابراز خرسندی کرد و گفت که آنها پاسخگو بوده و از او و خانواده اش مراقبت کردند.^{۵۱}

ورود به امریکا از طریق مرز جنوبی

افغان های که به منظور پناهندگی از طریق مرز جنوبی ایالات متحده وارد میشوند، خود را به مسئولین اداره گمرکات و محافظت از سرحدات حین ورود به امریکا تسلیم میکنند. به گفته یک وکیل مهاجرت که سیگار با او مصاحبه کرد، هر افغان که از مرز جنوبی امریکا عبور می کند می خواهد به موضوع اش رسیدگی شود. "اینها میخواهند خیلی زود به محکمه مهاجرت برسند. آنها حوزه های قضایی را انتخاب می کنند و به شهرهای می روند که احساس می کنند به دوسیه های شان سریعتر رسیدگی می شود."^{۵۲} یکی از مقامات سابق اردوی ملی افغانستان که با سیگار مصاحبه کرد، گفت که او ابتدا پس از تسلط طالبان به ترکیه، سپس به برازیل و بعد از آن به مکسیکو سفر کرد. و در نهایت در شهر هیوستون، ایالت تگزاس ساکن شد، جایی که او افغان های دیگر را می شناخت که به تازگی وارد شده بودند.^{۵۳} کسانی که پناهندگی شان قبول شده است با موانع اقتصادی بزرگی روبرو هستند، چون تا زمانیکه مجوز کار دریافت نکنند، نمیتوانند کار کنند.^{۵۴}

یکی از مصاحبه شوندگان گفت که پس از شش ماه زندگی تحت حاکمیت طالبان، جای که "در ظرف چند ماه همه چیز را از دست داده بود"، چاره ای جز ترک کشور نداشت. او گفت که به طور قانونی از مرز ایران عبور کرده و بعداً برای ویزه بشردوستانه سه ماهه به برازیل درخواست داد. او اظهار داشت که ابتدا با ویزه قانونی به ایران رفت زیرا حتی پس از اگست ۲۰۲۱ هنوز امکان دریافت ویزه ایران وجود داشت و چون می دانست که در ایران - مانند پاکستان و چند کشور دیگر - برای افغان ها امکان این بود که برای ویزه بشردوستانه برازیل درخواست دهند. او پس از دریافت ویزه بشردوستانه به برازیل سفر کرد و به یک کمپ پناهجویان افغان رسید، اما گفت که در این کمپ ازدحام بیش از حد بود و نمی توانست حتی ابتدایی ترین نیازهای مردم را تامین کند.^{۵۵}

او افزود زمانی که به برازیل رسید، در مورد راه سفر مکسیکو از دیگران شنید و اینکه شبکه های غیر رسمی این سفرها را تنظیم میکرد. گروپ های ۳۰ تا ۴۰ نفره از افغان ها، شامل بزرگسالان و کودکان، با استفاده از راه های مختلف از جمله طیاره، ریل، بس های سفری و پیاده روی، از برازیل تا مرز ایالات متحده و مکسیکو از ۱۳ کشور جهان باید عبور میکردند. او گفت افغان های که قبلاً این راه را سفر کرده بودند، تجارب شانرا به وی در میان گذاشتند. او توضیح داد که پول زیادی با خود نداشت، اما دوستان اش به او در این مسیر طولانی سفر پول ارسال میکردند. او به سیگار گفت که او و سایر افغان ها اغلب مجبور میشدند به مامورین پلیس رشوه بدهند، زیرا آنها به طور غیر قانونی وارد آن کشورها شده بودند. او مسیرهای خطرناکی را که از طریق جنگل پاناما و تیوانا از مکسیکو می گذرد، یاد آور شد. او گفت زمانی که آنها از سرحد عبور کرده و به ایالات متحده در نوامبر ۲۰۲۲ رسیدند، یک مامور سرحدی امریکایی از آنها استقبال کرد و به آنها گفت: "به امریکا خوش آمدید."^{۵۶}

ویزه محصلی، تحصیلی و سیاحتی

راه چهارم رسیدن به امریکا برای یک تعداد محدودی از افراد همانا راه های قانونی دیگر مانند ویزه محصلی، تحصیلی و تعداد کمی ویزه سیاحتی است که میتوان با آن وارد ایالات متحده شد. این افراد با ویزه غیر مهاجرتی خود وارد ایالات متحده می شوند و بعداً درخواست پناهندگی می دهند.^{۵۷}

یافتن مسیر زندگی در ایالات متحده

تعدادی از مصاحبه شوندگان از عدم حمایت کافی از سوی ادارات اسکان مجدد با پناهندگان در ایالات متحده شاکی بودند. بیشتر آنها در ابتدا به کمک خانواده و دوستان شان برای اسکان شان، کمک در پیدا کردن آپارتمان و وصل آنها به ادارات کمک های محلی اتکا کرده بودند. پس از اسکان، افغان ها همچنان با موانع زیادی برای موفقیت زندگی در ایالات متحده روبرو هستند، از جمله بیکاری، تفاوت های فرهنگی و زبان، صحت روانی ضعیف، و وضعیت حقوقی ناپایدار برای کسانی که در انتظار تصمیم نهایی هستند.

یک زن افغان که در سال ۱۹۸۱ به ایالات متحده آمده بود، توضیح داد که به ۱۳ خانواده تازه وارد در یافتن مسکن در ساکرامنتو پس از تسلط طالبان کمک کرده است. یک زن افغان دیگر که با یک اداره اسکان مجدد کار می کند، گفت که خانواده های بزرگ شش یا هفت نفره فقط توان پرداخت کرایه آپارتمان های یک یا دو اتاقه را دارند، که معمولاً در شرایط بدی هستند.^{۵۸} یک خانواده دیگر که در نزدیکی شهر واشنگتن دی سی مستقر شده است گفت که مسئول دوسیه های مهاجرت (کیس منیجر) شان ابتدا تلاش کرد تا یک آپارتمان دو اتاقه برای آنها پیدا کند. اما سپس برای شان یک آپارتمان سه اتاقه پیدا شد، ولی وضعیت این آپارتمان خیلی بد بود و در آن حشرات و خزندگان وجود داشت.^{۵۹}

سر مفتش ویژه امریکا برای بازسازی افغانستان یا سیگار همچنین ادعاهای مبنی بر سوء مدیریت، تقلب و ضیاع بودجه تعیین شده برای کمک به افغان های تازه وارد به امریکا را دریافت کرده است، اما این ادعاها را تایید نکرده است.^{۶۰}

مشکلات ادغام و زندگی در امریکا

برخی از افغان ها می گویند که زنان تازه وارد افغان با مشکلات روانی شدیدی از جمله با افکار خودکشی مواجه شده اند. آنها به زبان انگلیسی آشنایی نداشته و اغلب بی سواد هستند و در آپارتمان های کوچک با فرزندان زیاد گیر مانده اند و خود را در ایالات متحده منزوی احساس میکنند.^{۶۱} یکی از اعضای اسبق اردوی افغانستان که با سیگار مصاحبه کرد میگوید بعضی از اعضای سابق اردو که اکنون در امریکا زندگی میکنند با فشار شدید روانی مواجه اند به دلیل ماهیت پر ماجرای مأموریت آنها در افغانستان، وقایعی که منجر به تخلیه آنها شد، نگرانی از دست دادن عزیزان شان و عدم حمایت کافی برای زندگی جدید در امریکا. او گفت: "بسیاری از همکاران من افسردگی دارند، وضعیت سالم روانی خود را از دست داده اند و نمی توانند در مسایل کوچک تصمیم بگیرند."^{۶۲}

یک هماهنگ کننده اسکان مجدد در شهر هیوستون گفت که برنامه های کمک روانی نافذ در امریکا به درد پناهندگان

افغان نمی خورد. او گفت در یکی از این برنامه ها، افغان ها برای چند دقیقه جمع شدند تا توپ های مخصوص استرس را فشار دهند، عکس بگیرند و به خانه برگردند. او تاکید کرد که افغان ها در رسیدگی به تمام جنبه های زندگی از جمله "مشکلات صحتی دندان، مسایل صحتی" مشکل دارند. او گفت که از اینکه هیچ اداره یا نهادی در مورد اینکه افغان های تازه وارد به چه کمک های نیاز دارند، تحقیق نکرده است.^{۶۳}

یک فعال مسایل مالی به سیگار گفت که او شاهد است که افغان های تازه وارد در آشنایی با نظام مالی امریکا دچار مشکلات شدید اند، جایی که انتظار می رود افراد اعتبار مالی (کریدت) و بانکداری را بدون مقدمه یا راهنمایی بلد باشند. او همچنین به بی اعتمادی تاریخی پناهندگان افغان به سیستم بانکی اشاره کرد که به ویژه دسترسی به کرایه گرفتن خانه را با مشکل مواجه می کند.^{۶۴}

اکثر افغان های که توسط سیگار مصاحبه شده اند، گفتند یافتن کار در ایالات متحده با وجود تجربه کاری آنها چالش برانگیز بوده است. وضعیت حقوقی مهاجرتی نیز مانع فرصت های شغلی می شود. پیلوتان متخصص که آموزش های دشوار را توسط نیروهای ایالات متحده گذرانده اند اظهار داشتند که واجد شرایط پیوستن به قوای هوایی ایالات متحده یا خدمت در دولت ایالات متحده نیستند چون شهروندی امریکا را ندارند. با توجه به محدودیت سنی ۳۵ سال برای اولین درخواست خدمت در قوای هوایی امریکا، این پیلوتان تشویش داشتند که شاید تا زمان نهائی شدن دوسیه های مهاجرتی شان، دیگر واجد شرایط پیوستن به نیروی هوایی امریکا نخواهند بود.^{۶۵}

مهارت زبان انگلیسی عامل دیگری است که می تواند زمینه کار یابی را محدود کند و در حالی که صنوف آموزش زبان به راحتی در دسترس است، زنان افغان کمتر در آن شرکت می کنند. یکی از کارمندان مسئول دوسیه پناهندگان که خود یک پناهنده است، به سیگار گفت که برای مردان عادی است که زنان خود را از شرکت در صنوف زبان منع کنند.^{۶۶}

به گفته یک هماهنگ کننده اسکان مجدد در شهر اوماها، کار در بعضی صنایع مشخص که به مهارت انگلیسی نیاز ندارند، مانند کارخانه های بسته بندی گوشت، افغان ها را جذب می کنند.^{۶۷}

نتیجه گیری

وقتی سر مفتش ویژه امریکا برای بازسازی افغانستان یا سیگار از این افغان های تازه وارد پرسید که به کانگرس و مردم امریکا چی پیامی دارند، این افغان ها گفتند، دو پیام دارند: یکی در مورد غم و اندوه نسبت به خانه ای که مجبور به فرار از آن شده اند و دیگری در مورد مشکلاتی که می خواهند خانه و زندگی نو برای خود در امریکا بسازند.

تقریباً به اتفاق آرا، تازه واردان همه تاکید داشتند که ایالات متحده نباید مصایب و غم افغان ها را زیر حاکمیت کنونی طالبان فراموش کند. از قتل های انتقام جویانه و سایر نقض حقوق بشر گرفته تا کاهش روز افزون دسترسی به تعلیم و تربیه. افغان ها در ایالات متحده از عواقب محدودیت های شدید طالبان بر حقوق مردم افغانستان هراس دارند. یکی از مقامات سابق اردوی ملی افغانستان با تاکید گفت: "این فاجعه در حال افزایش است و نگران کننده ترین مسئله، ظهور بنیادگرایی در افغانستان است." او گفت که ده ها هزار کودک به عوض مکتب در مدارس دینی آموزش می بینند. "هرچه زمان بیشتری از دست بدهیم، وضعیت به همان اندازه بدتر میشود."^{۶۸}

یادداشت های پایانی

۱. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۳/۱۱/۷؛ مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۳/۱۱/۷؛ مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۳/۱۱/۷.
۲. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق اردوی ملی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۳. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق اردوی ملی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۴. مصاحبه سیگار با یک فعال پیشین حقوق بشر، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۵. مصاحبه سیگار با یک عضو پیشین شورای ولایتی، و نماینده جامعه افغان ها در هیوستن، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۶. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق اردوی ملی افغانستان، ۲۰۲۴/۴/۳.
۷. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۸. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۹. مصاحبه سیگار با یک سارنوال و مقام پیشین افغانستان، ۲۰۲۴/۱/۲۳.
۱۰. مصاحبه سیگار با یک مقام پیشین دولت افغانستان ۲۰۲۴/۳/۲۶.
۱۱. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۱۲. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۱۳. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق اردوی ملی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۱۴. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق اردوی ملی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۱۵. مصاحبه سیگار با یک سارنوال و مقام پیشین افغانستان، ۲۰۲۴/۱/۲۳.
۱۶. مصاحبه سیگار با یک فعال پیشین حقوق بشر، ۲۰۲۳/۷/۱۱؛ مصاحبه سیگار با یک سارنوال و مقام پیشین افغانستان، ۲۰۲۴/۱/۲۳.
۱۷. مصاحبه سیگار با یک معلم پیشین افغان ۲۰۲۴/۳/۲۶.
۱۸. مصاحبه سیگار با یک سارنوال و مقام پیشین افغانستان، ۲۰۲۴/۱/۲۳؛ مصاحبه سیگار با یک فعال پیشین حقوق بشر، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۱۹. مصاحبه سیگار با یک سارنوال و مقام پیشین افغانستان، ۲۰۲۴/۱/۲۳.
۲۰. مصاحبه سیگار با انجنیران افغان ۲۰۲۴/۱/۲۴.
۲۱. مصاحبه سیگار با انجنیران افغان ۲۰۲۴/۱/۲۴.
۲۲. مصاحبه سیگار با یک معلم پیشین افغان ۲۰۲۴/۳/۲۶.
۲۳. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق اردوی ملی افغانستان، ۲۰۲۴/۴/۳.
۲۴. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۲۵. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۲۶. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۲۷. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۲۸. مصاحبه سیگار با یک تن از اعضای پیشین قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۴/۳/۲۶.
۲۹. مصاحبه سیگار با یک تن از اعضای پیشین قوای هوایی افغانستان، ۲۰۲۴/۳/۲۶.
۳۰. مصاحبه سیگار با یک تن از اعضای پیشین اردوی ملی افغانستان، ۲۰۲۴/۳/۲۶.
۳۱. مصاحبه سیگار با خبرنگاران افغانستان ۲۰۲۴/۱/۲۳.
۳۲. مصاحبه سیگار با خبرنگاران افغانستان ۲۰۲۴/۱/۲۳.
۳۳. مصاحبه سیگار با یک عضو پیشین شورای ولایتی، و نماینده جامعه افغان ها در هیوستن، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۳۴. مصاحبه سیگار با یک مقام پیشین حکومت افغانستان و سارنوال سابق، ۲۰۲۳/۷/۱۱.
۳۵. در "فهرست ۲۰۲۳ خطرات بلند" سیگار نسبت به مداخله طالبان در فعالیت های سازمان ملل متحد و سازمان های غیر دولتی فعال در افغانستان هشدار داده شده بود که این مداخلات میتواند توانایی این نهاد ها در ارائه کمک های بشردوستانه را محدود نماید. در این فهرست همچنین هشدار داده شده بود که چگونه سازمان های بین المللی و چندجانبه که مسئولیت تطبیق برنامه های کمک رسانی تمویل شده از جانب امریکا را اجرا میکنند، نتوانسته اند معلومات و نظارت لازم از چگونگی تطبیق این برنامه ها را جهت تشخیص موثریت این کمک ها ارائه نمایند. سیگار، ۲۰۲۳ فهرست خطرات بلند، ۲۰۲۳/۴/۱۹، صفحه ۲، ۷-۱۱، ۱۳-۱۴؛ جان اف. ساپکو، شهادت در مقابل کمیته نظارت

یادداشت های پایانی

۴۷. دفتر سر مفتش وزارت خارجه امريكا، گزارش اطلاعات: معيار
های برنامه اعطای ویزه ویژه مهاجرت برای افغانها، ۲۰۲۲/۹.
صص. ۱-۲.
۴۸. کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان، برنامه پاسخ
اضطراری برای بازگشت کننده گان افغان از پاکستان، ۲۰۲۳/۱۲.
۴۹. مصاحبه سیگار با یک وکیل مهاجرت، ۲۰۲۴/۳/۱۳.
۵۰. مصاحبه سیگار با یک نماینده جامعه افغان ها در اوماها، نبراسکا،
۲۰۲۴/۳/۲۵.
۵۱. مصاحبه سیگار با یک افسر سابق اردوی ملی افغانستان،
۲۰۲۴/۳/۴.
۵۲. مصاحبه سیگار با یک وکیل مهاجرت، ۲۰۲۴/۳/۱۳.
۵۳. مصاحبه سیگار با یک افسر سابق اردوی ملی افغانستان،
۲۰۲۴/۱۱/۷.
۵۴. ملاقات سیگار با مدافعین حقوق پناهندگان افغان، ۲۰۲۴/۱/۲۴.
۵۵. مصاحبه سیگار با یک مقام پیشین دولت افغانستان، ۲۰۲۴/۳/۲۶.
۵۶. مصاحبه سیگار با یک مقام پیشین دولت افغانستان، ۲۰۲۴/۳/۲۶.
۵۷. مصاحبه سیگار با یک وکیل مهاجرت، ۲۰۲۴/۳/۱۳.
۵۸. مصاحبه سیگار با یک وکیل مهاجرت، ۲۰۲۴/۳/۱۳.
۵۹. مصاحبه سیگار با یک خانواده افغان اسکان داده شده،
۲۰۲۴/۲/۲۱.
۶۰. مصاحبه سیگار با یک هماهنگ کننده امور اسکان مجدد افغان
های تازه وارد در هیوستن، ۲۰۲۳/۱۱/۷.
۶۱. مصاحبه سیگار با یک هماهنگ کننده امور اسکان مجدد افغان
های تازه وارد در هیوستن، ۲۰۲۳/۱۱/۷.
۶۲. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان،
۲۰۲۳/۱۱/۷.
۶۳. مصاحبه سیگار با یک هماهنگ کننده امور اسکان مجدد افغان
های تازه وارد در هیوستن، ۲۰۲۳/۱۱/۷.
۶۴. ملاقات سیگار با مدافعین حقوق پناهندگان افغان، ۲۰۲۴/۱/۲۴.
۶۵. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق قوای هوایی افغانستان،
۲۰۲۳/۱۱/۷.
۶۶. مصاحبه سیگار با معلمان افغان، ۲۰۲۴/۱/۲۳.
۶۷. مصاحبه سیگار با یک نماینده جامعه افغان ها در اوماها، نبراسکا،
۲۰۲۴/۳/۲۵.
۶۸. مصاحبه سیگار با یک مقام سابق اردوی ملی افغانستان،
۲۰۲۳/۱۱/۷.
- و پاسخگویی مجلس نمایندگان، جلسه استماعیه درباره "خروج
از افغانستان"، ص. ۴ (۱۹ اپریل ۲۰۲۳)؛ جان اف. ساپکو،
شهادت در برابر کمیته امور خارجی مجلس نمایندگان، جلسه
استماعیه "بررسی سیاست حکومت بایدن در قبال افغانستان از
زمان خروج ایالات متحده"، ۲۰۲۳/۱۱/۱۴.
۳۶. مصاحبه سیگار با یک افغان امریکایی که کاندیدای مقطع
دوکتورا است ۲۰۲۳/۷/۱۱
۳۷. مصاحبه سیگار با یک متخصص امور توسعه
اقتصادی ۲۰۲۴/۲/۲۱
۳۸. مصاحبه سیگار با مدافعین حقوق مهاجرت ۲۰۲۴/۱/۲۴؛ مصاحبه
سیگار با یک سارنوال و مقام پیشین افغانستان ۲۰۲۴/۱/۲۳.
۳۹. مصاحبه سیگار با یک سارنوال و مقام پیشین افغانستان
۲۰۲۴/۱/۲۳.
۴۰. مصاحبه سیگار با یک سارنوال و مقام پیشین افغانستان
۲۰۲۴/۱/۲۳.
۴۱. نامه سناتور جیمز لنکفورد و سناتور جاش هاوولی، به شالاندا
یانگ، معاون مدیر OBM، ۲۰۲۱/۹/۲۳؛ CRS، گزینه های
مهاجرت دایمی برای افغان های دارای پارول یا اقامت موقت
بشردوستانه، ۲۰۲۲/۶/۲۱، ص. ۵.
۴۲. نامه سناتور جیمز لنکفورد و سناتور جاش هاوولی، به شالاندا
یانگ، معاون مدیر OBM، ۲۰۲۱/۹/۲۳؛ سیگار، مصاحبه با وکیل
مهاجرت، ۲۰۲۴/۳/۳۱، وزارت امنیت داخلی، عملیات استقبال
از متحدین، آخرین معلومات ۲۰۲۴/۳/۲۹، CRS، گزینه های
مهاجرت دایمی برای افغان های دارای پارول یا اقامت موقت
بشردوستانه، ۲۰۲۲/۶/۲۱، ص. ۵.
۴۳. ماموریت ایالات متحده در افغانستان، عملیات پناه دادن برای
متحدان، ۲۰۲۱/۷؛ نامه سناتور جیمز لنکفورد و سناتور جاش
هاوولی، به شالاندا یانگ، معاون مدیر OBM، ۲۰۲۱/۹/۲۳.
۴۴. CRS، گزینه های مهاجرت دایمی برای افغان های دارای پارول یا
اقامت موقت بشردوستانه ۲۰۲۲/۶/۲۱، ص. ۲.
۴۵. اداره مهاجرت و تابعیت امریکا یا USCIS، معلومات برای اتباع
افغان در مورد درخواست پارول از این اداره، آخرین معلومات
در وب سایت ۲۰۲۴/۳/۲۹، AILA، سؤالات متداول در مورد
برنامه ارجاع اولویت ۱ و اولویت ۲ یا P2/P1، آخرین معلومات
۲۰۲۴/۲/۱۴، نامه سناتور جیمز لنکفورد و سناتور جاش هاوولی،
شالاندا یانگ، معاون مدیر OBM، ۲۰۲۱/۹/۲۳؛ CRS، گزینه
های مهاجرت دایمی برای افغان های دارای پارول یا اقامت
موقت ۲۰۲۲/۶/۲۱، ص. ۲.
۴۶. DHS یا وزارت امنیت داخلی، عملیات استقبال از متحدین،
آخرین معلومات ۲۰۲۴/۳/۲۹.

مردان افغان هنگام انتقال دادن موتر ها بر روی کشتی از دریای کوکچه، ولایت بدخشان، فبروری ۲۰۲۴.
(عکس از خبرگزاری فرانسه/عکاس وکیل کوهسار)

کارمندان تهیه گزارش ربع وار

نیکول پرایس، مفتش ارشد	مورگن بدفورد، هماهنگ کننده پروژه
وژمه سادات، کارشناس امور افغانستان	مایکل بیندل، معاون ریاست تحقیق و ارزیابی
دیپورا اسکروجنز، رئیس بخش تحقیق و ارزیابی	اکادیا بروکس، کارشناس امور افغانستان
جاکي یوست، گرافیک دیزاینر	تیودر بورنز، کارشناس موضوع بودجه

سیگار

اداره سر مفتش ویژه برای

بازسازی افغانستان

2530 Crystal Drive

Arlington, VA 22202

www.sigar.mil

SIGAR 2024-QR-2

موارد ضیاع، تقلب، یا سؤاستفاده را میتوان از طریق شماره مستقیم یا هات لاین سیگار گزارش بدهید

از طریق تلفون: ایالات متحده

شماره رایگان: ۸۶۶۳۲۹۸۸۹۳

۳۱۲۶۶۴۰۳۷۸:DSN

تمام پیام های صوتی، در جریان ساعات کاری، به دری، پشتو، و انگلیسی.

از طریق فکس: ۷۰۳۶۰۱۴۰۶۵

از طریق ایمیل: sigar.hotline@mail.mil

از طریق وب سایت: www.sigar.mil/investigations/hotline/report-fraud.aspx

سیگار

موارد ضیاع، تقلب یا سؤاستفاده را گزارش بدهید